

Ворисони Сино

Бани одам азсон якдигаранд,
Ки қар-офариниш зи як гавҳаранд.

НАШРИЯТ АЗ МОҲИ СЕНТЯБРИ
СОЛИ 1958
ЧОП-МЕШАВАД

Нишонаи электронӣ: vsino@tajmedun.tj

Сомона: www.tajmedun.tj

№ 10 (2059) 9 МАИИ СОЛИ 2018

НАШРИЯИ ДОНИШГОҲИ ДАВЛАТИИ ТИББИИ ТОҶИКИСТОН БА НОМИ АБӮАЛӢ ИБНИ СИНО

Донишгоҳ бо ширкати «Белфармпром» ҳамкорихоро ба роҳ мемонад

4 май Директори генералии РУП Ширкати идоракунандаи «Белфармпром» Валерий Евгеньевич Шевчук ба ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино ташриф овард. Дар вохӯриё, ки бо ректори донишгоҳ, д.и.т., профессор М.Қ.Гулзода доир гашт, ҷиҳати барқарор намудани ҳамкорихоӣ бисёрсамта бо ширкати мазкур дар соҳаи фарматсия, имкониятҳои ба роҳ мондани таҷрибаомӯзии донишҷӯёни Донишгоҳи тиббӣ дар корхонаҳои фарматсевтии Ҷумҳу-

рии Беларус гуфтугӯҳои самарабахш анҷом дода шуданд. Тарафҳо имкониятҳои ба роҳ мондани ҳамкорихоӣ илмиро низ мавриди баррасӣ қарор доданд. Инчунин, дар доираи ин сафар оид ба лоиҳаи қарордоди байни Донишгоҳи давлатии тиббии Беларус ва ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино машварат гузаронида шуд. Ин қарордод баъди таҳияву таҳрир ояндаи наздик ба имзо хоҳад расид.

Шӯбаи равобити байналмилалӣ

Гендер ва муҳочират

Дар бинои Муассисаи давлатии “Душанбе-Плаза” Кумитаи кор бо занон ва оилаи назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон мизи мудаввар дар мавзӯи “Гендер ва муҳочират” бо иштироки намоёндогони Маҷлиси намоёндогони Маҷлиси Олӣ, Ваколатдор оид ба ҳуқуқи инсон, Вазоратҳои адлия, корҳои дохилӣ, меҳнат, муҳочират ва шуғли аҳоли, маориф ва илм, Агентии хизмати давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, омор, назорати маводи нашъаовар, Хадамоти муҳочиратӣ, кор бо ҷавонон ва варзиш, донишгоҳу донишқадаҳои олии кишварро доир намуд. Сухани ифтитоҳиро Раиси Ку-

митаи кор бо занон ва оилаи назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон И.Т. Қосимзода оғоз намуда, сипас намоёндогони Маҷлиси намоёндогони Маҷлиси Олӣ, Вазорати меҳнат, муҳочират ва шуғли аҳоли ва дигарон суҳанронӣ намуданд. Намоёндогон доир ба мавзӯи мазкур, ки масъалаи рӯзмарра мебошад, фикру ақидаҳои худро баён намуда, пешниҳоду тавсияҳои худро изҳор доштанд.

Дар мизи мудаввари мазкур аз ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино аъзои Шӯрои бонувон Ф.А. Назриева, М.А. Мусозода ва Н. Боҳирова иштирок карданд.

Шӯрои бонувон

Конфронси байналмилалӣ сатҳи баланд таҳти унвони “Муқовимат бо терроризм ва ифротгароии хушунатомез”

4 майи соли 2018 дар Кохи Сомон Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ — Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар Конфронси байналмилалӣ сатҳи баланд таҳти унвони “Муқовимат бо терроризм ва ифротгароии хушунатомез” иштирок ва бо нутқи пурмуҳтаво баромад карданд.

Дар кори конфронс муовини Дабири кулли Созмони Милали Муттаҳид, Роҳбари Дафтари зиддитеррористии Созмони Милали Муттаҳид, Дабири кулли Созмони Амният ва Ҳамкорӣ дар Аврупо, ниҳодҳои Созмони Милали Муттаҳид, намоёндогони дигар ташкилоту созмонҳои бонуфуз, аз қабили Созмони ҳамкории Шанхай, Иттиҳоди Давлатҳои Мустақил, Созмони Аҳдномаи Амнияти Дастаҷамъӣ, Хадамоти аврупоии амалиёти хориҷӣ, ҳамчунин роҳбарони ҳайатҳои кишварҳои хориҷ аз ҷумҳуриҳои Ўзбекистон, Қирғизистон, Қазоқистон, Венгрия, Шохигарии Баҳрайн, Давлати Ливия, Ҷумҳурии Ислонии Афғонистон, Туркменистон, Федератсияи Россия, Ҷумҳурии Арманистон, Салтанати Умон, Давлати Кувайт, Ҷумҳурии Ислонии Эрон, Иёлоти Муттаҳидаи Америка, Давлати Қатар ва Ҷумҳурии Мардумии Чин иштирок карданд.

Зимни баромади худ Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон нахуст ҳамаи иштирокчиёни конфронси бонуфузро ба Тоҷикистони биҳиштосо хайрамақдам гуфтанд.

Сарвари давлат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон таъкид доштанд, ки конфронси имрӯза ба баррасии масоили вобаста ба таҳдидҳои асри нав — мубориза бар зидди терроризм ва экстремизм бахшида шудааст. Аз ин рӯ, таҳия, татбиқи пешниҳодҳо

ва тавсияҳои муштарак дар конфронси имрӯза баҳри аз байн бурдани ин зухуроти номатлуб мувофиқи мақсад аст.

Президенти мамлакат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон аз авҷи низоъҳо ва зухуроти терроризму экстремизм, ҳадафи он қарор гирифтани беш аз 100 кишвари олам, амалҳои харобиовар, қурбон гаштани ҳазорҳо ғайринизомӣ, бе хонаву дар мондани миллионҳо нафар, расидани зиёни иқтисодӣ ба мамлакатҳои ҷангзада, изҳори нигаронӣ карда, таъкид доштанд, ки бо дарназардошти ин воқеияти рӯз, мо бояд ба хотири таъмини амнияти ҳамаҷониба дар сатҳи минтақа ва ҷаҳон, барои мубориза бо терроризм ва экстремизм, аз байн бурдани омилҳои дастгирии сиёсӣ, низоми ва молиявӣ, тавассути қабули тадбирҳои муштарак чораандешӣ намоем.

Конфронси имрӯза, ки бо ташаббуси навбатии ҷониби Тоҷикистон дар ҳамкорӣ бо Созмони Милали Муттаҳид, Созмони Амният ва Ҳамкорӣ дар Аврупо, Иттиҳоди Аврупо ва шарикони дигар баргузор мегардад, намунаи омодагии Тоҷикистон дар мубориза бар зидди терроризм ва пешгирии хатарҳо ва амният дар ҳамаи сатҳҳо мебошад.

Дар охир Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба ҳамаи

иштирокчиёни Конфронси байналмилалӣ сатҳи баланд таҳти унвони “Муқовимат бо терроризм ва ифротгароии хушунатомез” дар роҳи муҳокима ва баррасии мавзӯҳои муҳим бар нафъи аҳли башар комёбиҳо орзу намуданд.

Изҳори умедворӣ карда шуд, ки натиҷаҳои конфронси имрӯза ба инкишофи минбаъдаи ҳамкорӣ дар самти муборизаи муштарак бо терроризму ифротгароӣ ва ноил шудан ба ҳадафҳои нек мусоидат меkunанд.

Баъди суҳанронии Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон муовини Дабири кулли Созмони Милали Муттаҳид, Роҳбари Дафтари зиддитеррористии Созмони Милали Муттаҳид Владимир Воронков ва Дабири кулли Созмони Амният ва Ҳамкорӣ дар Аврупо Томас Греммингер баромад карда, нахуст ба ҷониби Тоҷикистон, ба хусус Сарвари давлат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон барои дар сатҳи баланди ташкилӣ созмон додани кори конфронс ва пазириии гарму самимӣ изҳори сипос намуданд.

Баъди анҷоми кори Конфронси байналмилалӣ сатҳи баланд таҳти унвони “Муқовимат бо терроризм ва ифротгароии хушунатомез” Эъломиয়াи Душанбе қабул гардид.

ҲАМОИШИ ИЛМӢ МАРОҚАНГЕЗ БУД

Гузориши мусаввар аз 13-умин конфронси илмӣ – амалии олимони ҷавон ва донишҷӯёни донишгоҳ

ХIII-умин конфронси солони илмӣ – амалии олимони ҷавон ва донишҷӯёни ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино дар мавзӯи «Илми тиб: имкониятҳои нав», ки ба Даҳсолаи байналмилалӣ амал «Об барои рушди устувор, солҳои 2018-2028» ва «Соли рушди сайёҳӣ ва хунаҳои мардумӣ» бахшида шуд, дар сатҳи байналмилалӣ ва бо ширкати васеи намоёндагони ватаниву хориҷӣ баргузор гардид.

Конфронси мазкур ба олимону муҳаққиқон ва донишҷӯёни ватаниву хориҷӣ имкон дод, ки бо мубодилаи мутақобилан судманд дастовардҳои муосири илми тиббӣ ватаниву хориҷиро матраҳ намуда, ҳамзамон дастовардҳои

зеҳнӣ амалии худро пешкаши иштироккунандагони конференсия ва доираи васеи хонандагон гардонанд.

Тавре ки ректори донишгоҳ, профессор Гулзода М. Қ. дар сухани ифтитоҳӣ таъкид намуд, "...конференсияи донишгоҳӣ мо дар хориҷи кишвар мавқеи намоён пайдо намуда, заминаи мусоидро баҳри мубодилаи афкор ва ҳамкориҳои судманди байналмилалӣ фароҳам овардааст, ки ҳамасола олимону донишҷӯёни хориҷиро наздиктар месозад. Чараёни тараққиёти илму техника ва пешравии ҷаҳони муосир аз муттаҳассиси соҳаи тиббӣ имрӯза на танҳо дониши мукаммалӣ назариявӣ ва малакаи касбӣ,

ҳамчунин савияи баланди маҳорати инноватсионӣ, огоҳии мунтазам аз дастовардҳои тиббӣ муосирро тақозо менамояд".

Бояд зикр намуд, ки ба конференсия 1388 фишурдаҳо, ки аз рӯи самтҳои муҳими илми тиб гурӯҳбандӣ шудаанд, пешниҳод гардиданд. 352 фишурда, ки мазмуну муҳтавои баланди илмӣ доштанд, барои маърузаҳои шифоҳӣ ва деворӣ тавсия шуданд.

Дар доираи конференсия чаласаҳои секционӣ аз рӯи 14 риштаҳои мухталифи илми тиб дар толорҳои ҷудогонӣ бо технологияҳои муосир мучаххазгардонидашуда баргузор гардид.

Басо рамзист, ки ҳа-

масола шумораи ширкаткунандагон ва таълифоти илмӣ олимони ҷавон аз хориҷи кишвар меафзояд. Ба конференсия имсола низ 425 фишурда аз муассисаҳои олии Федератсияи Россия, Белгия, Испания, Украина, Молдова, Белоруссия, Ўзбекистон, Қазоқистон ва Қирғизистон пешниҳод гардиданд. Ҳамзамон, дар қори конференсия 40 нафар олимони ҷавон ва донишҷӯён аз кишварҳои хориҷа иштирок ва бо маърузаҳои илмӣ хеш баромад намуданд ва аз ин маҳзани хирад, ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино ва ҷойҳои таърихӣ ин сарзамини ирфонӣ, Тоҷикистони азиз дидан карданд.

Ҳамчунин, дар доираи

конференсия Симпозиум таҳти унвони «Роҳҳои боздошти вируси масунияти одам (ВНМО) дар Ҷумҳурии Тоҷикистон», ки ба масъалаҳои муҳаббат ва ҳалталаби ҷаҳони муосир равона шуда буд, баргузор гардид.

Ҳамоиши мазкур ҳамчун муаррифгари фарҳангу тамаддуни миллии ва баёнгари нерӯи иқтисодӣ баланди олимони ҷавон ва муҳаққиқон маҳсуб ёфта, барои ҷустуҷӯ, дарёфт ва дастгирии олимони ҷавон ва донишҷӯёни соҳибистеъдоду лаёқатманд имкониятҳои васеъро ба миён меорад.

**Шуъбаи таҳлил,
назорат ва робита
бо ҷомеа**

Санҷиши қалам

Зиндагӣ бо орзу зебост...

**Зиндагӣ бе орзу
ширин набуд,
Зиндагиро орзу
ширин намуд.**

Оре, зиндагиро бе орзу ҳатто тасаввур кардан нашоуд. Зеро ҳар як инсон аз кӯдакӣ дар дил орзуе мепарварад ва ӯ дар зиндагӣ талош меварзад, то ки орзуояш ҷомаи

амал пӯшанд.

Ба андешаи ман, орзу – ин калимаест, ки аз ҷаҳор ҳарф иборат буда, ҳар як ҳарф ифодагари чунин мазмунҳо мебошад:

О-оянда, Р-равшанӣ, З-зиндагӣ, У-умед. Яъне ба зиндагӣ умед мебандӣ, орзу мекунӣ ва баҳри

ояндаи равшану дураҳшон, барои ноил гаштан ба орзуҳо талош меварзӣ.

Инсон эҳсос намекунад, ки орзу дар қалби ӯ чи тавр маъво мегирад. Орзу ин танҳо ҳаёлу ҳавасҳои беҳуда набуда, балки сабабгори то ба имрӯз омада расидани инсоният мебошад. Зеро ҳаётро агар ба омӯзгор ташбеҳ диҳем, ҳар рӯзи гузашта, дарси зиндагист. Пасту баландҳои

дар ҳаёт ва сабру қаноат мукофоти он мебошад.

Ба фикри ман, орзуҳои қалб хуб мешуд, ҳамчун сирри дил ниҳон бошанд. Зеро агар инсон орзуҳои дилро дoston намояд, пас асаре намоёна аз асрори қалбии ӯ...

**Мафтуна
Бобоқулова,
донишҷӯи курси 2,
фак.педиатрии**

САҲМИ ТОҶИКОН ДАР ТАЪМИНИ ҒАЛАБАИ БУЗУРГ

22-юми июни соли 1941 Германияи фашистӣ аҳдшиканона ба Иттифоқи Шӯравӣ ҳамла овард. Ин ҷанги ғоратгарона ва таҷовузкарона буд. Ҳама ба муҳофизати Ватан-Модар бархостанд. Сокинони шаҳри Сталинобод 4-уми июни соли 1941 дар митинги умумишаҳрӣ ҷамъ омада, қасам ёд карданд, ки барои мағлуб кардани фашистони ғаддор ҷони худро дареғ намедоранд. Дар солҳои мудҳиши ҷанг 250 ҳазор ҷавонписарону духтарони тоҷик ба набардгоҳҳои Ҷанги Бузурги Ватанӣ рафтанд, ки ин шашаки аҳолии он вақтаи ҷумҳурӣ буд. Аз онҳо 58 ҳазор нафар барнагаштанд. Барои ҳар ҷи зудтар торумор намудани душман ҳам дар фронт ва ҳам дар оқибгоҳ баробар талош мебариданд. Аз ҷумла, хонандагони мактабҳо ҳам аз ин кор дар канор набуданд. Дар соли таҳсили 1942-1943, 1600 нафар хонандагони синфҳои болоии мактабҳои ҷумҳурӣ курсҳои махсуси ҳарби-санитариро тамом карданд. Бисёр ҷавононунаврасон бо даъвати Ватан ба беморхонаҳои махсус рафта, хун месупориданд ва ҷони садҳо аскарони ярадоршударо аз марг халос мекарданд. Хонандагон ба фронт дастпӯшакҳо, ҷӯроб ва ҳаргуна либосҳои пашмин бофта мефиристоданд. Ҷанги Бузурги Ватанӣ (1941-1945), ҷанги одилонаю озодихонаи халқи собиқ Шӯравӣ барои озодӣ ва ҳимояи Ватан алайҳи фашизм буд. Роҳбарони сиёсии Германия бо иттифоқчиёнашон Италия, Венгрия, Финляндия, Руминия, Испания 110 дивизияро зидди ИҶШС ба ҷанг сафарбар намуданд. Мақсади истилогарон дар муддати кӯтоҳ несту нобуд кардани Армияи Сурх ва шикаст додани ИҶШС буд. Новобаста аз омодагии амиқ ва бартарӣ аз ҳисоби дороии техникаи ҷангӣ ба мардуми шарафманд ва бо нангу номуси Шӯравӣ мурасар шуд, ки зафар ёбад. Халқи советӣ дар ҳама самтҳои асосии амалиёти ҷангӣ: Ленинград, Москва, Сталинград, Курск, Днепр ва ғайра бо қурбонии зиёд муқобили душман истодагарӣ намуда, қушунҳои фашистиро маҳв месохт. Нерӯю тавоноии мардуми руҳи «шикастнопазирии» душманро шикаст. 8 майи соли 1945 Германия ба акти таслимшавӣ имзо

гузошт. 9 май Рӯзи иди Ғалаба эълон гардид, анъанаи таърихӣ гардид. Дар солҳои Ҷанги Бузурги Ватанӣ 27 миллион мардуми шӯравӣ ҳалок шудааст, зиёда аз 1700 шаҳрро вайрон карда шуданд, миллионҳо бе хонву хоҷагидорӣ монданд.

Ҳазорон нафар фиристодагони Тоҷикистон дар ин муҳорибаҳо ва озод кардани халқҳои Аврупо аз фашистон диловарона иштирок намуда, аз худ қаҳрамонҳои бемислу монанд нишон додаанд. Умуман дар муҳорибаҳои Ҷанги Бузурги Ватанӣ беш аз 260 ҳазор нафар фиристодагони Тоҷикистон иштирок намудаанд. Онҳо барои дифои Ватан ва шарафу номуси мардуми худ

кин аст, ки баҳри дифои Ватан дар муҳорибаҳои Ҷанги Бузурги Ватанӣ қаҳрамонӣ нишон додаанд.

Меҳнаткашони Тоҷикистон баробари муштакам кардани ақибгоҳ, инчунин ба қисмҳои ҳарбӣ содиқона ёрӣ мерасонданд. Онҳоро ба сару либос, озуқаворӣ, аслиҳаи ҷангӣ таъмин менамуданд. Дар давраи ҷанг халқи тоҷик барои фронт 151 вагон, 532500 адад либоси гарм, 123800 килограм пашм, бештар аз 25000 метр газвор ва дигар лавозимоти фиристониданд. Ба захираи мудофияи Ватан 30 миллиону 500 ҳазор сӯм пули нақд ва 40750 пуд ғалладона ҷамъоварӣ карда супурданд. Барои сох-

*ту бошам,
Бароят то шавам
арзанда фарзанд.
Равам бо роҳи мардони
накуят,
Бигирам аз
хирадмандони ту панд.
Ватан то, ки бимонад
ҷовидона,
Дар оғуши чу ҳар як
қаҳрамонат.
Биомӯзам ҳамеша
қаҳрамонӣ,
Зи ҳар як қаҳрамони
ҷовидонат.*

Ватан модари меҳрубон, ғамхору навозишкор аст ва агар модари асли моро тавлид карадаю бо шири сафед парварида, нахустин ҳарфу ҳичо омӯзонда бошад, пас Ватан ба сарамон дастӣ тавоноӣ навозишкорашро гузошта,

гул Муҳаммадҷонова баъди хатми омӯзишгоҳи ҳарбии ҳавой ба Смоленск, ки он ҷо ҷанг мерафт, фиристода шуд. Вай 93 парвози ҷангӣ кардааст. Ҳукумати Шӯравӣ духтари тоҷикро бо ордени Ленин мукофотонид.

Махсус корнамоии ҷангии Ҳоди Кенчаев, ки дар задухурди Курск бо батареяи худ чандин ҳучуми танкҳои душманро зада гардонд, ибратангез аст. Худи ӯ ба захмӣ шуданаш нигоҳ накарда, танки душманро аз кор баровард. Барои ин шучоат ӯ сазовори унвони Қаҳрамони Иттифоқи Шӯравӣ гардид.

Фатхулло Аҳмадов ҳангоми озод намудани Белорусия дар остонаи шаҳри Седлес корнамоии бемисл нишон дод. Ӯ дар танаш гранатро баста, худро зери «Шоҳпаланг» партофт. «Шоҳпаланг» оташ гирифт ва Фатхулло Аҳмадов оламро падруд гуфт. Баъди маргаш ба ӯ унвони Қаҳрамони Иттифоқи Шӯравӣ дода шуд.

Садоқат ба Ватан буд, ки чанд тани адибони номӣ- Фотеҳ Ниёзӣ, Ҳабиб Юсуфӣ, Ҳаким Карим, Лутфуллоҳ Бузургзода, Ҳабиб Аҳрорӣ, Абдушукур Пирмуҳаммадзода, Воҳид Асрорӣ, Абдушукур Пирмуҳаммадзода, Абдуҷаббор Қаҳҳорӣ ва дигарон ихтиёрӣ ба ҳифзи Ватан рафтанд. Онҳо қаламро ба силоҳ иваз намуда, ба муқобили гитлерчиён муборизаи беамон бурданд. Онҳо натавонанд меҷангиданд, инчунин рӯзномаҳои ҷангӣ чоп намуда, ҷанговарони моро руҳбаланд мекарданд. Адибон Ҳабиб Юсуфӣ, Лутфуллоҳ Бузургзода, Абдушукур Пирмуҳаммадзода, Ҳаким Карим дар ҷанг қурбон шуданд.

Дар солҳои ҷанг барои корнамоиҳои меҳнатӣ 102 ҳазор шаҳрванд бо ордени медалҳои Иттиҳоди Шӯравӣ мукофотонида шуданд. Ватанпарастӣ, меҳнатдӯстӣ, ягонагӣ ва дустии халқҳои Иттиҳоди Шӯравӣ буд, ки 2 майи соли 1945 лонаи фашизм-шаҳри Берлин аз тарафи лашкари Шӯравӣ ишғол гардид ва 8 май Германия ба санади таслимшавӣ имзо гузошт. 9 май Рӯзи Ғалаба эълон гардид.

**Х.Қ.Норов,
М.Н.Расулов,
афсар-омӯзгорони
кафедраи тибби ҳарбӣ**

дар сангарҳо муборизаи шучоатнок ва корнамоиҳои бузург нишон дода, зиёда аз 92 ҳазор нафарашон дар майдонҳои набард ҳалок шуданд. Ба нишони қадрдонии далерию қаҳрамонӣ 54 нафар ҳамватанони мо бо унвони олии ифтихории Ватан - Қаҳрамони Иттифоқи Шӯравӣ, 21 нафар бо ҳар се дараҷаи ордени «Шараф» ва зиёда аз 60 ҳазор нафар бо ордени медалҳои сарфароз шуданд. Солҳои Ҷанги Бузурги Ватанӣ шумораи умумии фиристодагони Тоҷикистон қариб 300 ҳазор нафарро ташкил медед. Аз ин ҳисоб 49973 нафари онҳо ба баталёнҳои коргарӣ сафарбар шуданд. Дар муҳорибаҳои шадид тоҷикистониён часорату шучоати беҳамто нишон доданд. Дар байни онҳо - Қаҳрамонони Иттифоқи Шӯравӣ Неъмат Қарабобоев, Ҳодӣ Кенчаев, Тӯйҷӣ Эрчигитов, Сафар Амиршоев, Исмоил Ҳамзаалиев, Эрғаш Шарипов ва чандин ҷанговарони тоҷикистонино номбар кардан мум-

тмони танки «Колхозчии Тоҷикистон» зиёда аз 84 миллион сӯм ва барои сохтмони эскадрилияи «Тоҷикистони Советӣ» 35,2 миллион сӯм ҷамъоварӣ намуданд. Хотираи неки қаҳрамони тоҷикистониён дар арафаи таҷлили 70 солагии Ғалаба дар Ҷанги Бузурги Ватанӣ дар қалби насли муосир абадӣ хоҳад монд.

Оре, барои ҳар як инсон Ватан азишу муқаддас мебошад. Одам як Ватан дорад ва дар оғуши Ватани азизи худ ба камол мерасад. Ана барои ҳамаи Ватанро модар низ мегӯянд. Чи хеле ки модар барои ҳар як фарзанд азиз аст, Ватан низ барои ҳар шахс азишу муътабар мебошад. Аз ин рӯ, бисёр шоирону нависандагон дар васфи Ватан асарҳо эҷод карда, хизмат намудан ба модар - Ватанро қарзи инсонии ҳар як шахс ҳисобиданд. Чунончи, шоири машҳури тоҷик А. Қаҳҳорӣ чунин овардааст:

**Ватан!
Ватан то ман сазовори**

ФЕНОМЕН ПОДВИГА СОВЕТСКОГО СОЛДАТА

На протяжении пяти тысяч лет письменной истории человечества только 292 года прошли на земле без войн; остальные 47 веков сохранили память о 16 тысячах больших и малых войн, которые унесли более 4 млрд. жизней. Всю историю человечества крупные государства вели себя по отношению к малым народам, как хищники, без зазрения совести захватывая их природные богатства, уничтожая и поработывая их. Вторая мировая война самая страшная в истории человечества, не только по своим целям и последствиям, но и по методам ведения войны. На фронтах, в партизанских отрядах, концлагерях, в тылу от голода и непосильного труда, в том числе и угнанные в Германию из числа населения СССР ежедневно погибало 18758 человек!!!

Гитлера и фашизм породили, и хотели использовать в своих целях представители семейств, крупного капитала стран Англии, США и Франции, которым исторически не давали покоя богатейшие природные богатства России и СССР. Создание в 1936 году «Антикоминтерновский пакт» Германией, Италией и Японией, молчаливо приветствовалось правительствами США и Англии. О том, что западные страны сообща затеяли Вторую мировую войну против СССР свидетельствуют ряд открытых высказываний западных деятелей. Очень уместно привести слова вице-президента США Гарри Трумена, что они хотели от этой войны - «Если мы увидим, что выигрывает Германия, то нам следует помогать России, а если выигрывать будет Россия, то нам следует помогать Германии, и, таким образом, пусть они убивают как можно больше».

В своих высказываниях еще дальше всех пошел сын Премьер-министра Великобритании Рандольф Черчилль «Идеальным исходом войны на Востоке был бы такой, когда последний немец убит бы последнего русского и растянулся бы рядом мёртвым». Порождая фашизм, они рассчитывали направить его на СССР для достижения своих целей, но когда германский фашизм почувствовал в себе силы, он стал неуправляем.

Начиная с 1937 года все попытки руководства СССР по созданию антигитлеровской коалиции не нашли поддержки. По замыслу зачинщиков этой войны, должно

было произойти глобальное сокращение мирового населения, уничтожение целых народов и захват мирового господства. Поголовному истреблению подлежали народы СССР, так называемые «недочеловеки».

Когда у СССР не осталось ни единого шанса в создании «антигитлеровской коалиции» и было ясно, что СССР остается один на один с Германией, к тому же вся экономика Европы практически уже работала на нее, И.Сталин заключил пакт о ненападении с самим дьяволом (Германией) сроком на 10 лет. Правительства Англии, США дру-

тожено и 30% брошено за Урал, как в резервуар и служить рабсилой для господ. Удивительное совпадение желаний Англо-Американско-Французских правителей и Гитлера по отношению СССР.

С первых дней ВОВ, уже на подступах к Брестской крепости немецкое командование убедилось, что «Молниеносная война» с переходом Советской границы закончилась. Надежда Геббельса на восстание народов против коммунистов и комиссаров, бунт «порабощенных» народов против русских командиров не оправдалась и это является одной из основных ошибок про-

экономически развитая Франция, была завоевана всего за 42 дня. А Польша была завоевана всего за 29 дней. То есть целые страны не могли выдержать натиска немецкой машины больше двух месяцев. А Сталинградская битва шла в течение 200 дней и по разным источникам в этой битве с двух сторон погибло от двух до двух с половиной миллиона солдат и офицеров. Соответственно с обеих сторон в среднем погибало ежедневно от 10 000 до 12500 солдат и офицеров. Это была не только война между двумя армиями, но и двух систем, двух нравственностей. Война немецкой машины и народа,

рожить жизнью своих родных в тылу и однополчан, чтобы, не задумываясь, ради их свободы и сохранения жизни своим телом накрыть амбразуру. О чем они мечтали? Что они ощущали в последний миг? - могут додуматься только те люди, которые имеют такое же воспитание, духовность и нравственность. Молодые защитники Сталинграда, унося с собой свои мечты, дали возможность сбыться мечтам другого поколения.

Уму непостижимо, как оставались живыми защитники дома Павлова. Не считая десятки атак пехоты, немецкая авиация по 9-12 раз в день бомбила полутора тонными бомбами, плавилась арматура, бетон превращался в пепел, а защитники выживали!!! До сих пор ни один западный историк или политолог не может понять и внятно объяснить феномен подвига Советского солдата. Им этого никогда не понять.

Сегодня с высоты 21 века анализируя подвиг защитников Сталинграда можно однозначно отметить, что битва за Сталинград стал началом конца третьего Рейха. Дух Советского солдата и талант Советских полководцев оказался на высоте, чем «цивилизованные правительства и народы» Европы и третьего Рейха. Теперь эти же «цивилизованные народы» Европы, которые не смогли защитить себя, свои дома, свои семьи от фашистов, за «мзду» воюют с нашими погибшими солдатами (памятниками). История такое не простит!.

Из защитников Сталинграда 125 представителей всех национальностей СССР были удостоены высокого звания Героя Советского союза, в том числе 8 представителей Таджикской Советской Социалистической республики. Народ Таджикистана гордится тем, что в такой решающий момент для страны -Сталинградской битвы, приняла и 61-я кавалерийская дивизия, сформированная в Таджикистане.

Тысячелетиями благодарные потомки человечества будут с восхищением помнить подвиг защитника Сталинграда, и шепотом будут говорить на земле Сталинграда, чтобы не беспокоить прах священных солдат, отдавших свои не прожитые жизни, ради жизни на земле.

**С.С.Муродов, доцент
кафедры общественных
наук, к.и.н.**

гих марионеточных правительств Европы были в шоке. Если не получится создать коллективный блок против фашистского блока, то необходимо было принять меры безопасности своей страны. Советский Союз подписывая «пакт Молотова - Риббентропа» не питала иллюзий по поводу неизбежности войны между Германией и СССР. И.Сталин прекрасно знал, что это вынужденная и временная мера. Война с Германией неизбежно и эту паузу необходимо максимально использовать для перевооружения Красной Армии и решения оборонных мероприятий. Из-за подписания этого пакта СССР даже был исключен из Лиги наций.

И грянула Великая Отечественная Война. С первых дней ВОВ была не «странной» как в Европе между Англией, Францией и Германией, а войной настоящей, на полное уничтожение. Согласно плану «Барбарос» до 70% населения СССР должно было быть унич-

паганды третьего Рейха. Внимание порабощенных народов и всего прогрессивного человечества с надеждой было приковано к битве за Москву и Красная Армия оправдало ожидание народов. Части группы немецкой армии «Центр» впервые за всю войну на себе испытали силу Советской Армии и боевого духа Советских солдат, от маршала до простого солдата. При этом необходимо подчеркнуть, что «русская зима» тут совершенно не причем. Немецкие части были разбиты и отброшены на 100-130 километров назад от Москвы, но немецкие генералы еще не знали, что настоящие ужасы затеянной ими войны, ожидают их впереди - в Сталинграде.

Для того чтобы в полном объеме, величии и значимости описать Сталинградскую битву, необходимо привести некоторые цифры, как «цивилизованная и культурная Европа» боролась за свою свободу. К примеру, хорошо вооруженная и

людей не представляющие себя рабом Третьего Рейха. Каждый солдат был готов с последней гранатой лечь под идущий танк, но не пропустить его. Каждый красноармеец воевал до последнего патрона и последнего вздоха.

Когда напечатали на страницах фронтовых газет о подвиге А.Матросова (27.02.1943г.), следующие 6 месяцев этот подвиг повторили 800 раз и среди них простой крестьянский паренёк из Таджикистана Туйчи Эрджигитов (5.10.1943). В то же время необходимо подчеркнуть и другое, что за 6 лет Второй мировой войны ни один солдат Вермахта и других стран этот подвиг не повторил.

Во всех мировых религиях принято на последнем вздохе обратиться к богу. Советский солдат последний бросок в вечность совершал с именем Сталина и Родины на устах. Какое же надо иметь воспитание и нравственность? Как же надо любить свою родину и до-

Дарси кушод дар осорхона

Кафедраи забони тоҷикӣ во-баста ба нақша-чорабиниҳои до-нишгоҳиву ҷумҳуриявӣ нақшаи дарсҳои тарбиявӣ худро тартиб дода, баҳри дар сатҳи баланд доир гаштани ҳар машғулият талош менамояд. Устодони кафедра саъй менамоянд, ки барои дар амал татбиқи намунаҳои нақша-чорабиниҳои дарсҳои тарбиявӣ худро дар мавзӯҳои таърихӣ ва ё берун аз кафедра баргузор на-моянд.

Рӯзи 25-уми апрел донишҷӯёни курси як, гурӯҳи 17-и факултети тиббӣ бо куратори гурӯҳ Раҳимов Т.Ф. дарси кушоди тарбиявӣ худро дар осорхонаи ба номи С.Айни доир намуд. Тибқи нақшаи пешакӣ донишҷӯён доир ба фаъолияти

илмию адабӣ ва ҷамъиятии устод маълумот гирд оварда, маърузаҳо омода намуда буданд. Қисми аввали дарси тарбиявӣ аз дидани осорхона иборат буд. Дар ин кор ба донишҷӯён масъулини осорхона, хусусан М.Табарова кумак намуда, дар бораи ҳаёти шахсӣ, оила ва фаъолияти ҷамъиятиву адабии устод маълумотҳои пурарзиш дод. Дар қисми дуюми чорабини донишҷӯён маърузаҳои худро хонда, байни худ ибрази андеша намуданд. Хусусан маърузаи Дӯстов М. («Айни ва забони тоҷикӣ»), Мирзоева Ш. («Саҳми Айни дар барқароршавии Тоҷикистон ҳаҷмчун ҷумҳурии мустақил»), Азизова И. («Айни ва шеър»), Зарифзода Ф. («Мактаби кӯҳна»-и С.Айни

ва замони муосир»), Шаропова С. («Ёддоштҳо»), Шоев Р. («Ғазалҳои Айни»), Шералиева С. («Марсия дар эҷодиёти Айни») хеле ҷолиби тавачҷуҳ буд. Дар баррасӣ корманди осорхона М. Табарова ширкат намуда, баъзе паҳлӯҳои ишоратнашударо аз осору аҳволи устод қайд намуд.

Дар охир куратори гурӯҳ Раҳимов Т.Ф. фикри донишҷӯёнро ҷамъбаст намуда, дар бораи аввалини асарҳои устод, замони зиндагии адиб ва оид ба таъкилишии АИ ҶТ ба таври мухтасар маълумот дод.

Дарсҳои тарбиявӣ беруна-заудиторӣ дар тарбияи ахлоқӣ ва ҷаҳонбинии донишҷӯён саҳми арзандае дорад.

Терроризм - таҳдид ва мушкилоти тамаддуни муосир

Терроризм дар ҳама шакл ва зухурот, пайдоиш ва шиддатнокӣ, бо беадолативу зулму ситамгарой, ҳоло яке аз муҳимтарин мушкилоти ҷаҳонӣ гаштааст.

Зухуроти терроризм боиси қурбониҳои азими инсонӣ, нобудшавии арзишҳои маънавӣ, моддӣ ва фарҳангӣ мешавад, ки барои барқарорӣ онҳо қарнҳо лозим аст. Он дар байни гуруҳҳои иҷтимоӣ ва миллӣ ҳисси кинаву нафратро эҷод мекунад. Амалҳои террористӣ зарурати ташкили созмони ҷаҳонии мубориза алайҳи терроризмро ба миён овардааст. Терроризм чунин намуни амалиёти ҷинойтиест, ки қурбонӣ он метавонанд мардумони бегуноҳ, ки ҳеҷ иртиботе ба хушуннату даргирӣ надоранд, бошанд.

Шарти ҳатмии терроризм- эҷоди амали террористӣ дар ҷомеа мебошад. Терроризм эъломия аст. Интишори васеи иттилоот дар мавриди амали террористӣ, баҳсу мунозира аз унсурҳои асосии терроризм мебошад. Терроризм як зухури номатлуб нест. Истифода аз ин усул як қатор хусусиятҳои иҷтимоӣ фарҳангӣ ва сиёсӣ иҷтимоиро пешбинӣ мекунад. Агар ин хусусиятҳо мавҷуд набоянд, амали террористӣ имконнопазир

аст. Иҷрои амали террористӣ ҷомеаи башарӣ, дар маҷмӯ аудиторияи ҷаҳони-ро талаб мекунад. Ва ҳолати аввалини ташаккули терроризм- ташаккули ҷомеаи иттилоотӣ, аз ҳамин ҷо бармеояд. Дар шакли муосир терроризм дар қар-

густариш меёбад. Дар ин ҷо заминаҳои технологӣ ва сиёсӣ низ муҳиманд.

Заминаи дигари шакли-и терроризм бо моҳияти технологӣ ва қавонини рушди муҳити технологияи мавҷудияти инсон асос меёбад. Моҳияти ин масъа-

имкони тасаввуротро дар бораи қарорҳои ҳаёти инсон ва масъулияти ҳукуматро нисбати шахрвандон ба миён меорад.

Дар террор бо садои баланд мақомоти давлатиро муттаҳам ба он месозанд, ки қарорҳои қарор

ин- вазъият дар Исроил ва Фаластин аст, ҷое ки ҷаҳони ислом бо тамаддуни аврупоӣ муқобилият намунада, ҷомеаи суннатии фаластинӣ аз иртибот бо ҷомеаи замонавии Исроил сарпечӣ мекунад.

Терроризм дар ҷомеаи тоталитарӣ авторитарӣ нест ва буда ҳам наметавонад. Дар ин ҷо заминае барои ташаккули он вучуд надорад ва ҳамагун таъзироти зиддавлатӣ сарқуб қарда мешавад. Дар баробари ин, терроризм дар кишварҳои ноустувор, ки нерӯи он парокандаву тақсим шудааст, босамар рушд мекунад, монанди кишварҳои Сомалӣ ва Афғонистон.

Терроризм нишондиҳандаи раванҷҳои бӯхронӣ аст. Ин як қонуни изтироӣ ё худ ғайриқонуниест, барои барҳӯрди байни ҷомеаи давлат, қисмати аз ҷомеа ва тамоми он.

Муқобила ва сарқуби террористҳо танҳо қисме аз мубориза бо ин қувваи бадӣ аст. Бахши дигар, таҳаввулотҳои сиёсӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангӣ аст, ки заминаҳои радикализатсияи ҷомеа ва муносибат бо терроризмро аз байн мебарад.

Зухра Турсунова
Шӯбаи иттилоот ва
нашрия

ни 19 дар Аврупо пайдо шудааст. Яъне, дар ҷомеае, ки мунтазам рӯзномаҳои меҳмонанд. Ва минбаъд, ҳар қадаре, ки васоити ахбори омма қавӣ гардад, ҳар чӣ қадар ҷомеа нуфуз кунад- амвоҷи шакли терроризм низ густида мешавад. Ҳамзамон, бо иловаи шудан ба одати мутолеаи рӯзномаву маҷалла, шунидани радиову тамошои телевизион, нишастан дар «Интернет» низ изофа шуда, доираи таъсири терроризм дар ҷомеа васеъ мегардад ва имкониятҳои он

ла ин аст, ки бо пешрафти илму технология муҳити зист боз ҳам печидатару осебпазиртар мегардад. Рушди босуръати техника ба инсон имконият медиҳад, ки муҳити иҷтимоӣ, технологӣ ва табиӣ нобуд созад.

Терроризм он вақт иттифоқ меафтад, ки ҷойи фарҳанги суннатиро ҷомеае иваз менамояд, ки бо консепсияи созишномаи иҷтимоӣ ошно аст. Арзишҳои либералӣ ва идеяҳои созишномаи иҷтимоӣ

додани ҳаёт, саломатӣ ва оромии шахрвандонро надорад; ҳол он ки ҳукумат ба ин вазифадор аст. Ин як моҳияти механизми таҳдиди сиёсӣ аст, ки террористон истифода мебаранд. Агар ҷомеа ба иқдоми террористон ҳеҷ воқуниш накунад, ё худ бо ҳукумат муттаҳид шавад, он вақт терроризм таъсирпазир нахоҳад шуд.

Терроризм дар марзҳои фарҳанг ва даврони инкишофи таърихӣ сар мезанад. Намунаи барҷастаи

Дӯстиро ҷустуҷӯ дорем мо...

Чӣ тавре ки маълум аст, баъди пошхӯрии Иттиҳоди Шӯравӣ на танҳо Тоҷикистон, балки тамоми ҷумҳуриҳои собиқ Шӯравӣ як муддат дар ҳолати бӯхронии сиёсӣ-иқтисодӣ қарор доштанд. Вале дар Тоҷикистон ин бӯхронии сиёсӣ иқтисодӣ ва ғоявӣ бӯхрони аз он ҳам шадидтарини иҷтимоӣ ва маънавию ба вучуд овард. Мардуми Тоҷикистон ҷанги бародаркуш – душвортарин ва фоҷиабортарин даврони таърихӣ худро, ки дар кишварамон ба вуқӯ омад, аз хотир намебарорад.

Маҳз дар ҳамин рӯзҳои сангин радиои дигар ҷумҳуриҳои собиқ

Шӯравӣ Ӯзбекистон аз имкониятҳои мавҷудаи худ истифода намуда, дастӣ ёрии беғарозонаи худро бародаровар ба халқу давлати мо дароз намуд. Мардуми мо инро ҳамеша, дар хотираи худ нигоҳ медорад.

Дӯстии ин миллатҳо аз даврае оғоз гардид, ки туркон ба Осиёи Марказӣ сар дароварданду бо тоҷикон тадриҷан қаробат пайдо намуданд. Аз ин рӯ, асрҳо боз халқи тоҷик бо бародарони ӯзбеку қирғизу қазоқ ва туркман паҳлӯ ба паҳлӯ зиста, пояи дӯстиро мустақкам менамоянд ва дар ғаму шодии якдигар шариканд.

Тоҷикистон ба ҳамаи душвории дохилии оғози соҳибистиқлолиаш нигоҳ накарда, дар сиёсати хориҷӣ ғайрилол ба вуқӯи бештар амал менамоянд, ки ин ба афзудани нуфузу эътибори байналхалқии он мусоидат мекунад.

Умуман алоқаву муносибатҳои ҳамҷаворӣ анъанаҳои бисёрасраи Тоҷикистону Ӯзбекистон бо дӯстии бародари халқҳои ӯзбеку тоҷик асос ёфтааст. Дар давраи истиқлолият ин муносибатҳо ба маҷрои сифатан наворид гардид. Миёни Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Ӯзбекистон то имрӯз зиёда аз 70 санадҳои ҳамкорӣ ба имзо

расидааст, ки ҷанбаҳои гуногуни ҳамкорӣ иқтисодӣ сиёсӣ фарҳангиро дар бар мегирад. Ҳамкорӣҳои дуҷонибаи фарҳангии ин ду давлат дар пояи меъёрҳои байналмилалӣ ба манфиатҳои тарафайн ба роҳ монда шудааст. Тайи солҳои соҳибистиқлолият миёни Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Ҷумҳурии Ӯзбекистон дар аксар бахшҳои фарҳангӣ ҳамкорӣҳои судманди дуҷониба сурат гирифта, хусни тафохуми ҳамсоягӣ муқаррар гардид. Созишномаи фарҳангии, ки миёни Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Ҷумҳурии Ӯзбекистон 26 март соли 1992 ба тавсиб расид, бо рушди

ҳарчи бештар ва тақими минбаъдаи муносибатҳои ҳамкорӣ мавҷуда, дар руҳияи дӯстии анъанавии халқҳои ӯзбеку тоҷик, ки решаҳои ҷадинасраи таърихӣ ва умумият дар соҳаи фарҳангу анъанот доранд, заминаи мусоид фароҳам овард. Вазорати фарҳанги ин ду кишвар ҳамасола равобити фарҳангиро густида бахшида дар риштаҳои гуногун аз рӯи тақозои созишномаҳо ва қарордодҳои тарафийн иқдом меварзад.

Мирзоева Г.Ҳ.
Ҳамроева С.К.
омӯзгорони калони
кафедраи забонҳои
хориҷӣ ва лотинӣ

Мактаби ватандорӣ

Пӯшида нест, ки Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои муаззами миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон маҳз тавассути истеъдоди нодир ва талошҳои монданашавандаи худ дар роҳи эъмори давлати ҳуқуқбунёди озоду демократии дунявӣ сиёсатмадори сатҳи ҷаҳонӣ эътироф гардидаанд. Ин фарзанди фарзонаи миллат, ки соҳиби часорату матонати ҷавонмардист, бо тамоми ҳастии худ миллатро аз мушкilotи асосӣ берун овард: даъват намуд, хоҳиш кард, умед бахшид, илтиҷо дошт ва пеш аз ҳама сабақ дод, то ҳар фарди ин сарзамин бо ҳам бошанд, ба якдигар даст диҳанд, то сулҳи саросари тоҷикон пойдор ва ваҳдати миллӣ ҷовидон бимонад. Дар асл ин мактаби ватандорӣ ва ҷавонмардист. Барои мо ҷавонон имрӯз омӯзиши мактаби Пешвои муаззами миллат дар роҳи ватандорӣ ва соҳибмақомии насли ояндаи кишвар чун обу ҳаво зарур аст. Таҷрибаи бой ва санъати нотақрори ваҳдатонафари тухфаи бузургест, аз Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба ҷавонон.

Дар баробари соҳибистиқлол гардидан ва эҳёи комили Ваҳдати миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон роҳбарияти олии кишвар зери сиёсати хирадмандонаи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон тамоми талошҳои худро баҳри бедор сохтани афкори тозаи миллатдӯстӣ ва ҳештаншиносии мардум, расидан ба саодатмандии миллати тоҷик, аз ҷумлаи насли ҷаваон равона сохтааст.

Имрӯзҳо мо Ҷумитаи кор бо ҷавонон ва варзиши назди ҳу-

кумати Ҷумҳурии Тоҷикистонро ниҳоди бузурги тарбиятгари насли ҷавон медонем, ки имконоти воқеан муосидро фароҳам овардааст.

Нигоҳи меҳвари давлат ба ин қишри давомдиҳандаи кору пайкори насли калонсол заминаҳои мусоиди моддию маънавӣ, аз лиҳози ҳуқуқ дастрасро баҳри пойдории сулҳу субот ва озоиштагӣ ба амал овардааст, ки сарфи назар кардани он ғуноҳи азим аст. Мебоёд бо нигоҳи бузурги инсонгарой назар намоем. Ташаккул ёфтани инфрасохтори кумита дар тамоми ҷумҳурӣ яқини ҷавононро боз ҳам дар шакли нав таъмин сохт, ки ниҳоят қадами пурғанҷ аст. Нигоҳи мазкур садоқати ҷавононро бештару самимитар гардонид. Саф ба саф, даст ба даст бо ҳамсадои дар тамоми рӯйдодҳои кишвар ҳузур доранд.

Ташаббуси арзанда ва басо муҳим дар ҳаёти ҷавонони пешоҳанг ин таъсис ёфтани мактаби бузурги сиёсатмадории миллӣ дар шакли маҳфили «Пайравони Пешвои миллат» аст, ки соли 2017 аз ҷониби Ҷумитаи кор бо ҷавонон ва варзиш сарчашма гирифт ва тавонист коршиносони варзидаи соҳаҳои ғуноғуни ҷумҳуриро ҷалб созад. Ин қадамҳо баҳри омӯзиши мактаби бузурги сиёсатмадории Пешвои муаззами миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон барои ҷавононе, ки аз соҳаҳои ғуноғун тариқи озмоиши хос ҷалб гардидаанд ва метавонанд ин ҳадафи олиро баҳри ба майдон баровардани ҷавонони ҳештаншинос ва мутахассисони варзидаи соҳаҳои муҳталифи ҳаёти ҷамъиятӣ пиёда созанд, мусоидати фаъл менамояд. Ҳамзамон қайд намудан боварид аст, ки пеш аз ин маҳфилҳои ғуноғуни

омӯзишӣ фаъолияти пурсамар низ доштанд.

Боз дар таърихи миллати тоҷик як саҳифаи бузург замгардид, ки хотироти рангинро боқӣ гузошт. Бахшидани соли 2017 ба табақаи нозуку ояндадори кишвар - ҷавонон. Муваффақиятҳои некро дар фаъолияти ҳамаҷузаи ҷавонон ҷой дод. Ташуққули минбари ҷавонони ватанпарвар, рушди заминаҳои созандагии ҷавонон, зина ба зина парвариш додани истеъдоди роҳбарикунанда дар замири насли ҷавон, коми ҷавонони кишварро ширин намуд. Ташаббуси мазкур фаъолияти нақши ҷавононро бештар намуда, умед ба ояндаи рангинро қавитар месозад.

Ибтикори наҷиб тавонист сарчашмаи ташаббусҳои созанда ва ҷавонпарварона боқӣ бимонад. Ҳамин буд, ки бо дастгирии бевоситаи Пешвои муаззами миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон, иттифоқи ҷавонони Тоҷикистон имконоти мусоидро баҳри аз бар намудани сабақҳо аз мактаби бузурги созандагии Пешвои муаззами миллат барои ҷавонони кишвар фароҳам овард. Ҷалби коршиносони варзидаи ҳама соҳаҳои ҷумҳурӣ, мутахассисони баландпояи арсаи байналмилалӣ, роҳбарони сатҳи болоии сохторҳои давлатӣ, собиқадорони пуртаҷриба, беш аз ҳама равона гардидани таваҷҷӯҳи Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ин маҳфили омӯзишии мактаби созандагиро таҳти унвони «Ҷавонон пайрави Пешвои миллат» рӯи кор овард.

Тариқи озмун иштирокчиён аз ҳисоби кормандони ҷавони вазорату идораҳои мамлакат, олимону муҳаққиқони ҷавон ва таълимгирандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ, миёна

ва олии касбии мамалакат ҷалб гардиданд.

Тибқи барнома маҳфили омӯзишӣ 48 соатро дар бар гирифта, машғулиятҳо дар як ҳафта 4 соат дар толори маҷлисгоҳи Ҷумитаи кор бо ҷавонон ва варзиши назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон бо риояи талаботҳои махсуси сиёсӣ ба роҳ монда шуданд.

Нотиқони варзида, ки мавқеашонро дар боло зикр намудем бо истеъдоди баланд роҳбарони ҷавонро сабақ медиханд. Метавон намунаи машғулиятҳоро ин ҷо шарҳ дод. Дарси якум бо сухани ифтиҳои раиси Ҷумитаи кор бо ҷавонон ва варзиши назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон Абдуллозода Аҳтам Рустам шурӯш гардид. Мавзӯи машғулият мувофиқи барнома «Татбиқи сиёсати давлатии ҷавонон дар Ҷумҳурии Тоҷикистон: вазъи имрӯза ва дурнамои ин соҳаи афзалиятнок» пешниҳод гардид, ки рақамҳои бисёр ҳам дақиқ ва маслиҳатҳои муфид ба даст омад. Ҳамзамон суҳбати вакили Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, номзади илмҳои сиёсӣ Миралиён Қиёмуддин дар мавзӯи «Ташаккулёбии сиёсати давлатии ҷавонон дар Тоҷикистон: аҳамиятнокӣ ва афзалиятнокӣ он дар шароити рушди устувори ҷумҳурӣ» барои аъзои маҳфил хеле хотирмон буд. Устодони маҳфил Латофат Назирӣ – муовини Вазири маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон, Латифзода А. – муовини Вазири муҳофизати Ҷумҳурии Тоҷикистон, Давлатзода С. – Раиси Ҷумитаи оид ба корҳои дин, танзими анъана ва ҷашну маросимҳои назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, Умарзода С. – муовини аввали Вазири тандурустӣ ва ҳифзи

иҷтимоии аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон, Фаруҳи Фаҳриддин – муовини Вазири рушди иқтисод ва савдои Ҷумҳурии Тоҷикистон, Шарофзода Г. – Раиси Ҷумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, Раъно Бобоҷониён – муовини Раиси Ҳизби халқии Демократии Тоҷикистон, Ато Мирҳоҷа – муовини Раиси Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон, Содиқова Д.Н. – мушовири Вазири тандурустӣ ва ҳифзи иҷтимоии аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва дигарон, ки бо истифода аз фурсати муносиб таҷрибаи бои худро дар самти роҳбарикунанда ва камолоти маънавии роҳбарони ҷавон равона сохтанд.

Мувофиқи лоиҳа маҳфили омӯзишии «Ҷавонон- Пайрави Пешвои миллат» доимамалкунанда буда, дар тӯли беш аз 3 моҳ марҳилаи навбатиро сипарӣ мекунанд. Марҳилаи аввал шурӯш аз даҳаи дуоми моҳи ноябр фаъолият намуд.

Боиси ифтихор ва сарфарозии мо ҷавонон аст, ки ғамхориҳои беназири Пешвои муаззамии миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ҳамеша роҳкушои мост.

Бояд тазаккур дод, ки ин мактаби бузург ва ҳештаншиносии «Ҷавонон - пайрави Пешвои миллат» моро водор месозад, ки баҳри ҳифзи арзишҳои миллӣ ва давлатии худ дар кадом соҳаи кишвар фаъолият дошта бошем, аз таҷрибаи бою ғании фарзонафарзанди миллат барои ташаккули давлати миллӣ пурсамар истифода намоем.

**Бобоҷон Сафаралиев,
корманди Маркази
тарҷумаи адабиёт ва
истилоҳоти соҳавӣ**

Нуқтаи назар

Инсоф кучо мемонад?

Бисёр вақтҳо дар кӯчаи бозор ба кӯдаконе вохӯрем, ки пайи дарёфти рӯзӣ аз сахар то бегоҳ чун калонсолон дар часпу талошанд. Дар ин мавридҳо беихтиёр саволе ба миён меояд, ки оё онҳо ба мактаб ҷалб нашудаанд ва агар мактабхон бошанд, чаро касе дар кучову ба чи кор овора будани ин кӯдаконро ба ғӯшаи хотир намеорад. Таҳлилҳо нишон медиханд, ки аксари ин атфол кӯдакони бесарпаноҳанд ва маълум, ки барои кӯдаки бесарпаноҳмонда сару либос, хурду хӯрок ва дафтару китоб лозим. Аз кӣ ӯ мадад ҷӯяд? Дар ин ҳолат кӯдаки ноқили маҷбур аст, ки интизори дигарон нашуда, пайи дарёфти маблағи зарурӣ худро ба кӯчаи бозор занад. Бори аввал ӯ бо мушкilotи рӯзгор ва саҳтиҳои он рӯ ба рӯ

мешавад. Аз хамин сабаб вай ба мактаб намеравад, аз устодон ва ҳамсолонаш худро канора мегирад. Аз ҳама бадаш он аст, ки кӯдаки бесарпаноҳ дар талоши риску рӯзӣ бори аввал аз ҷониби ҳамзамонони калонсоли худ ноҳаққиҳои зиёдро сари ҳар қадам дида, дилшикаставу рӯҳафта мешавад.

Вақте, ки мо аз назди бозор, истгоҳи нақлиёт гузарем, нигоҳамон ҳатман ба манзарае бармеҳӯрад, ки кӯдаки ноқилиге кори вазнинеро ба сомон расонда истодааст: мошин мешӯяд, бо ароба ё бо дастони нозуки худ бори вазнини кадом амаки пулдорашро мебарад ва ё мошини кадом ноинсофиро, ки аз хизмати арзони кӯдакони бечора истифода бурданӣ аст, мешӯяд. Пушида нест, ки баъзеҳо боз

аз ҳадди инсоф ҳам барои мада, баъди анҷоми «кор»-и сиёҳи кӯдакон баҳонаҳо кофта, ҳаққи ночизи «хизматгори беминнаташон»-ро умуман намедиданд ва ё камтар медиданд. Барои онҳо кӣ будани кӯдаки бесарпаноҳ, дар ҷӣ хо-

лат қарор доштани ӯ чандон аҳамияте надорад. Аъмоли нангини чунин беинсофони дида, хоҳу ноҳақ саволе ба миён меояд, ки оё онҳо ин таҳқиқро нисбати фарзандони худ раво медида бошанд? Албатта, не. Пас, чаро фар-

занди дигар шахсро сазовори чунин таҳқиқ медониста бошанд? Охир, ин кӯдакон ҳам ҳамсолон ва мумкин, дӯстони мактабии фарзандонашон ҳисоб ёбанд, ки нангу номуси рӯзгор (бале, нангу номус, на бешарафӣ) бармаҳал онҳоро ба кӯчаи бозор оварда. Бисёр, камтар ба худ биёем. Ба атрову акнофи худ назар андозем ва дасти чунин кӯдакони бечораро гирему ба онҳо камтаре бошад ҳам тараххум намоему андаке ҳам бошад кӯмак расонем. Охир, хамин аст оини одаму одамгарӣ. Бехуда ҳам нагуфтаанд:

**Фарзанд агар тӯдан
хокистар аст,
Сурмаи ҷашми падару модар
аст.**

**Холисамо Исмонова,
омӯзгор**

«Даҳсолаи байналмилалӣ амал «Об барои рушди устувор, солҳои 2018-2028»

Об - сарчашмаи ҳаёт

Об манбаи энергия буда, қувваи пешбарандаи тараққиёти иқтисодӣ ва омили боло бурдани сатҳи сифати зиндагии мардум мебошад. Сарчашмаи шуқуи ва пайдории олам ба он марбут аст. Об барои инкишоф ва ташаккули организми ҳар як шахс нахши калидӣ дорад. Олимон исбот намуданд, ки агар дар бадани одам 8% об нарасад беҳуш мешавад ва ё 10% норасоии он мушоҳида гардад, дил аз ҳаракат боз монда инсонро хатари марг таҳдид хоҳад кард. Инсон дар тамоми лаҳзаҳои ҳаёташ аз ин неъмат бебаҳо истифода мекард ва дар оянда низ истифода хоҳад кард. Одамон аз замони қадим ин ҷониб тақдири худро ба об вобаста кардаанд. Имрӯз бошад қариб аз се як ҳиссаи аҳолии сайёра аз норасоии оби тоза нӯшиданӣ танқис мекашад.

Дар Тоҷикистон тақрибан 1300 қӯл бо масоҳати умумӣ 705 км. кв мавҷуд буда, 73% қӯлҳои Тоҷикистон дар қӯлҳои Помиру Олтой дар баландии аз 3500 то 5000 метр аз сатҳи баҳр ҷойгир шудаанд. Оби тоза шартӣ асосии ҳаёт ва ҷузъи таркибии тамоми унсурҳои биосфераи сайёра мебошад. Ҷойгиршавии оби ширин дар табиат нобаробар аст, беш аз 2 млрд. нафар одамон имрӯз норасоии шадиди ин неъмат бебаҳо табиатро эҳсос менамоянд. Бо баробарии рушди муносибатҳои демографӣ ин масъала торафт мураккабтар гардида истодааст. Таваҷҷуҳи

ҷомеаи ҷаҳониро ба муҳим будани ин масъала ба назар гирифта, Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ин нуктаро таъкид кардаанд. «Ҷамагон бояд

данд, ки бояд ҳамеша ғамхори халқ бошанд. Пешвои миллат, асосгузори сулҳу Ваҳдати миллӣ Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон дар ин асос на танҳо ғамхори Тоҷикистон, балки мададгори тамоми ҷаҳон гаштанд. Дар

Мувофиқи маълумоти Созмони Миллалӣ Муттаҳид ҳоло дар рӯи замин истифодаи умумии об ба бештар аз 2838 км кубӣ дар як сол расида, зиёда аз нисфи масрафи он ба қитъаи Осиё рост меояд, зеро дар ин минтақа 60 дарсади

сиёсӣ ва иқтисодияшон бояд ба масъалаи оби тоза ҳамчун мушкилии глобалии асри 21 муносибат намоянд ва дар пайи ҳаллу ҷалби саришти ин неъмат бебаҳо табиат қарор дошта бошад.

Хулоса, мо бояд дар якҷоягӣ ба омӯзиши дарёҳо, қӯлҳо, пиряхҳо, барфҳои доимӣ, тармаҳо ва хусусиятҳои экологии онҳо диққати махсус диҳем зеро захираҳои оби Тоҷикистон захираҳои бузурге мебошанд, ки 65%-и захираи оби Осиёи Миёна ва Қазоқистон аз ин сарзамин ҷорӣ мешавад. Дар шароити имрӯза тоза нигоҳ доштани оби дарёҳо аз ифлосӣ ва хусусиятҳои экологии онҳо яке аз масъалаҳои муҳими тамоми ҷаҳон ба шумор меравад. Аз ин сабаб ҳар як нафар ҳар як ташкилоту муассисае, ки бо иншоотҳои обтозакунии сару кор дорад, деҳқононе, ки заминҳоро обёрӣ мекунанд, бояд обро сарфакорона истифода баранд, барои ифлос шудани он то ба қадри имкон чораҳои зарурӣ андешанд. Беҳуда нагуфтаанд «Об омилӣ саломатии инсон ва ҷомеа аст». Ба ҳамин хотир истифодаи оқилона ва тоза нигоҳ доштани захираҳои оби нишондиҳандаи мавҷидияти тарзи ҳаёти солим дар ҷомеаи кунунӣ махсус меёбад.

М.А. Қайумова,
устоди калони
кафедраи забонҳои
хориҷӣ ва латинӣ

фаҳманд, ки арзишмандии об на камтар аз арзишмандии нафт, газ ва дигар нафҳои энергия барои ояндаи босуботи кишвар ва минтақа мебошад.» 22-март соли равон Пешвои миллат, Асосгузори сулҳу Ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон дар ШМА шаҳри Нью-Йорк аз минбари баланд оиди «Об рушди устувори суҳанронӣ намуда, тамоми ҷаҳониёнро бо истифодаи оби тоза ва сарфаю сариштакорӣ он ва эҳё намудани зиндагӣ мардуми берун аз марз, ки аз истифодаи он танқис мекашанд гуфта гузаштанд ва исбот наму-

Ҷумҳурии Тоҷикистон 55,4% ҷараёни миёнаи бисёрсолаи дарёҳои ҳавзаи баҳри Арал ташаккул меёбад. Обро минералӣ нодиртарини захираҳои табиӣ дар сайёра арзёби намуданд. Шукрона аз он ки дар диёри азизи мо ин муъҷизаи нодир бештар ба назар мерасад.

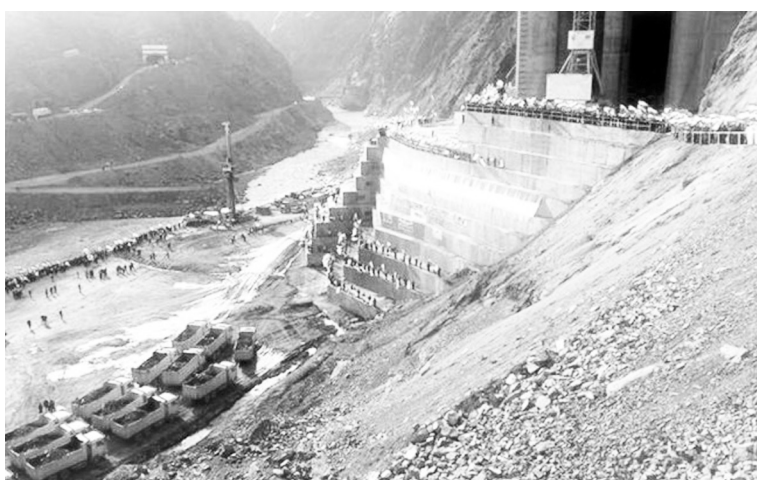
Имрӯз миёни ҷомеаи мутамаддин ба об афзуда, ҳамзамон норасоии он дар баъзе аз кишварҳои ҷаҳон боиси нигаронист. Ҳар чанд қӯлу обанборҳои мамлақати мо аз лиҳози обҳои софӣ мусавфӣ ғайи ҳам бошад, ин ҳама бори дигар моро водор месозад, ки ба захираҳои беназири табиат ғамхорона муносибат намоём.

аҳолии сайёра умр ба сар мебаранд. Захираҳои оби энергетикӣ Тоҷикистон қомилан метавонанд асоси рушди устувор дар минтақаи Осиёи Марказӣ махсус ёбанд.

Масъалаи оби ошомидани ва истифодаи сарфакоронаву бошууронаи он дар қатори масоили муҳими рӯз аз қабилӣ пайдории сулҳи ҷаҳонӣ, таъмини аҳоли бо ғизо, муомилоти ғайриқонунӣ маводи мухаддир ба низом даровардани масъалаҳои демографӣ терроризми байналмиллалӣ ва ғайр аз мушкилиҳои глобалии ҷаҳони имрӯза ба шумор меравад. Тамоми давлатҳои дунё новобаста ба сохти иҷтимоӣ,

Роғун дуюмин шаҳри энергетикӣ мамлакат аст, ки имрӯзҳои номи он вирди забони хурду бузурги кишвар мебошад

Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар суҳанронияшон зимни сафар ба шаҳри Роғун иброз дошта буданд: «Шаҳри Роғун дуюмин шаҳри энергетикӣ мамлакат аст, ки дар домани қаторқӯлҳои зебои диёрамон ҷойгир буда, имрӯзҳои номи он вирди забони хурду бузурги кишвар мебошад. Итминони қомил дорам, ки хурду бузурги шаҳри Роғун дар самти вусъат бахшидани раванди татбиқи ҳадафҳои стратегии миллӣ ва ба як мулки ободу пешрафта мубаддал гардонидани Ватани азизамон ғайрату ҳиммат ва саъю талоши худро дарёғ намедоранд. Имрӯзҳои дар доираи дастгириҳои доимии давлату Ҳукумати мамлакат ва азму талоши мутахассисони ватанӣ

бунёди бузургтарин иншооти шаҳр — неругоҳи барқи оби Роғун босуръат идома дошта, он боиси таъмини фардои дурахшону пурсаодати Тоҷикистони азиз хоҳад шуд. Дар ояндаи наздик шаҳри Роғун бояд ба яке аз марказҳои фарҳангиву сайёҳӣ ва муаррификунадаи маданияти баланди меҳ-

моннавозии тоҷикон табдил дода шавад».

Соқинони шаҳри Роғун бо дастгирӣ аз сиёсати созандаи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон то имрӯз дар самти рушди соҳаи маориф, алалхусус зиёд намудани теъдоди

мактабҳои наву мучахҳаз бо техникаву технологияҳои муосир тадбирҳои муассир андешида, ҷиҳати беҳтар намудани сатҳи сифати таълим, фароҳам овардани шароит барои тарзи ҳаёти солим, аз ҷумла варзиш ва тарбияи хонандагонӣ лаёқатманди дорои ҷаҳонбинӣ васеъ ва ватандӯсту ватанпарвар, сохтмон ва ба истифода додани биноҳои маърифатӣ иҷтимоӣ, марказҳои фарҳангӣ ва ободии диёр таваҷҷуҳи доимӣ зоҳир менамоянд.

Раиси дастгоҳи мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии шаҳри Роғун Роҳатшо Исроилов иттилоъ дод, ки соли равон чандин иншооти дорои аҳамияти иҷтимоӣ ва маҳаллӣ, ба монанди бинои маъмурии шуъбаи маориф, сабти асноди ҳолати шаҳрвандӣ, ҷавонон варзиш ва сайёҳӣ, 2 адад май-

дончаи варзишии замонавӣ дар маркази шаҳр, дарвоза дар даромадгоҳи асосии шаҳр, толори замонавӣ барои 425 ҷойи нишаст, толори варзишӣ ва маҷлисгоҳ дар деҳаи Ҷавонӣ ва бунгоҳи тиббӣ дар деҳаи Дараи Тутак мавриди баҳрабардорӣ қарор дода шуданд.

Инчунин бунёди 67 гектар боғи мевадихандаи ба иқлим мутобиқ, парандапарварӣ, моҳипарварӣ, чорводорӣ ба беҳдошти амнияти озуқаворӣ кишвар таъсири мусбат расонида ва ба кор даровардани пойгоҳи обкашонии деҳаи Қалъаи Нав ҷиҳати обёрӣ намудани 111 гектар замин рушди чандинқаратаи соҳаҳои кишоварзӣ соҳибқорино нишон медиҳад.

АМИТ «Ховар»

Омӯзиши алафҳои доругӣ дар ОМИТ

Дар бахши фармакологияи эксперименталии ОМИТ омӯзиши хусусиятҳои табиати алафҳои доругӣ ва рағбанҳои атрий идома доранд. Тахти роҳбарии проф. Азонов Ҷ.А. корҳои

илмӣ-тадқиқотии да-розмуддат (6 моҳа) оиди “Омӯзиши хусусиятҳои гепатопротекторӣ, антиоксидӣ, гиполлипидимии дамхӯрда (настойка) ва рағбанҳои атрии “Мах-малаки майдагул” (бар-

хатцы мелкоцветковых), ки санаи 26.02.2018с оғоз гардидаанд, дар ҳайвонотҳои озмоишӣ (мушҳои сафед 60 адад) идома ёфтанд. Барои натиҷагирии даврагии тадқиқот таҳлилҳои хун ва узвҳои лозима барои ташҳиси морфологӣ гистологӣ шуданд. Бояд қайд намуд, ки ин корҳои илмӣ-тадқиқотӣ қисми эксперименталии корҳои номзадӣ ва доктории кормандони ОМИТ мебошанд.

**Озмоишгоҳи
марказии
илмӣ-тадқиқотӣ**

Мусобиқа беҳтаринҳоро муайян сохт

Деканати факултети нигоҳдории тандрустии ҷамъиятӣ байни донишҷӯёни факултет мусобиқаҳо аз рӯи намуди футболи хурдро баргузор намуд. Дар мусобиқа, ки як ҳафта идома ёфт, 8 даста бо ҳам қувваозмӣ намуданд.

Аз рӯи ҷамъбасти мусобиқа варзишгарони ҷавони курси 4 сазовори ҷойи якум ва дастаи футболбозони курси 5 сазовори ҷойи дуюм гаштанд. Ҷои сеюм ба дастаи футболбозони курсҳои 3 ва 1 муносиб доништа шуд. Донишҷӯи курси 4 Алишер Чақалов беҳтарин бозингари мусобиқа эътироф шуда, бо Ифтихорномаи сазоворати факултет сазо-

вор гардид. Ба дастаҳои ғолиб низ Ифтихорномаҳои сазоворати факултет супорида шуданд.

Мақсад аз баргузори ин қувваозмоӣ тарғиби тарзи ҳаёти солим дар байни донишҷӯён ва дарёфти варзишгарони беҳтарин ҷиҳати пурра

гардонидани дастаи мунтахаби факултет мебошад, ки дар мусобиқаҳо барои дарёфти Ҷоми ректори ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино факултетро намояндагӣ хоҳанд кард.

**Деканати
факултети НТҚ**

як донишҷӯӣ озодона иб-рози фикру ақида намуданд.

Дар охир барои паҳн намудани иттилооти саҳеҳ ва эътимодноки фармасевтӣ ба ҳар як иштирокчи маводҳои иттилоотӣ тақдим карда шуд.

**Бахши иттилоотӣ оид ба маводи доруворӣ
Маркази таълимӣ,
илмӣ ва истеҳсолии
«Фармасия»**

Дору ва таблиғот

Рузи 1 май дар бахши иттилоот оид ба маводи доруворӣ мизи муаввар дар мавзӯи «Дору ва таблиғот» барои донишҷӯёни гурӯҳи 2-ми курси 1-и факултаи фармасевтӣ гузаронида шуд. Дар ин мизи муаввар оид ба тарзи дурусти баҳо-

диҳии таблиғоти маводи доруворӣ ва инчунин оид ба қонун дар бораи таблиғоти маводи доруворӣ муфассал иттилоот дода шуд.

Иштирокчиён ба мавзӯи баррасишаванда шавку рағбати ҳосе зоҳир намуданд. Дар рафти вохӯрӣ ҳар

Диққат: Озмун барои олимони ҷавон!

Кумитаи кор бо ҷавонон ва варзиш барои дарёфти Ҷоиизаи ба номи Исмоили Сомонӣ барои олимони ҷавон дар соли 2018 озмун эълон менамояд.

1. Ҷоииза ба номи Исмоили Сомонӣ барои олимони ҷавоне, ки дар соҳаи илму техника корҳои намоён анҷом додаанд, бо мақсади рушди инкишофи иқтисодии илми Ҷумҳурии Тоҷикистон ва ҳавасманд намудани ҷавонон ба ҷоиизаи олимони ҷавон мутабоқи Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 3 августи соли 1998, №301 “Оид ба тасдиқ намудани Низомнома дар бораи Ҷоииза ба номи Исмоили Сомонӣ барои олимони ҷавоне, ки соҳаи илм ва техника корҳои намоён анҷом додаанд” таъсис дода шудааст, Шумораи Ҷоииза ба номи Исмоили Сомонӣ 12 (дувоздаҳ) адад буда, маблағи ҳар кадоми он баробар ба 1000 (ҳазор) долари ШМА мебошад.

2. Ҷоииза ба номи Исмоили Сомонӣ барои тадқиқоти илмӣ амалӣ дар самтҳои зерин дода мешавад:

– барои тадқиқоти илмӣ, ки ба инкишофи илмҳои бунёдӣ, гуманитарӣ, техникӣ, табиатшиносӣ ва тиб мусоидат менамояд;

– барои коркард ва азхудкунии техника, материалҳо ва технологияи пешқадам, ки суръати афзоиш ва самаранокии пешрафти иқтисодиёти иқтисодии муҳофизати мамлакатро мустақам менамоянд.

3. Қабули ҳуҷҷатҳо барои иштирок дар озмун ба суроғаи дар поён овардашуда то 4 июни соли 2018, соати 17:00 сурат мегирад.

Нишондиҳандаи муҳим барои иштирок дар озмун барои довталаб, синни то 35, дифоии рисолаи илмӣ (то 4 июни соли 2017) ва дар амал қарор доштани натиҷаҳои кори илмӣ дар муҳлати на кам аз як сол мебошад.

4. Довталабе, ки дар озмун ширкат меварзад, бояд ҳуҷҷатҳои зеринро пешниҳод намояд:

а) варақаи шахсӣ, нусаҳои ҳуҷҷатҳои барои дараҷаҳои маълумот, нусаи шиноснома, тарҷумаи ҳол – 2-нусагӣ,

б) расми андозаи 3x4 – 3 дона;

в) қарори Шӯрои илмӣ ё Мушовараи муассисае, ки дар он довталаб кор мекунад, инчунин, пешниҳоди вазорату идорae, ки муассиси дар тобеияти он қарор дорад дар бораи пешниҳодот барои дарёфти Ҷоииза – 1 нуса;

г) рӯйхати ҳамаи корҳои ил-

мии довталаб – 2 нуса;

д) шарҳи мухтассари мазмуни асар ё асарҳои илмӣ ба озмун пешниҳодшуда дар ҳаҷми на зиёда аз як варақаи чопӣ – 2 нуса;

е) нусаи шаходатномаи муаллифӣ (барои ихтироот) – 2 нуса;

ё) маълумотнома аз ташкилот, муассиса ва ё мақомоти дахлдор дар бораи татбиқи амалии ихтироот, конструкторияҳо, материалҳо ва технологияи нав, усулҳои мукаммали истеҳсолот дар соҳаҳои мухталифи хоҷагии халқ – 1 нуса;

ж) доштани унвони илмӣ номзади илм ва ё доктори илм;

з) моҳияти воқеии илмӣ-амалӣ доштани натиҷаҳои илмӣ кашфиёти ихтирооти пешниҳодшуда бо ҳамроҳии маводҳои тасдиқкунандаи чопӣ, сабти, аёни ва ғайра;

и) ҳолати анҷом додани кашфиёти ихтирооти дар амал татбиқшуда ва татбиқшаванда;

й) на кам аз як сол мавриди амал қарор доштани тадқиқоти довталаб;

к) доштани ду маҷмӯаи илмӣ, ки яке аз онҳо аз ҷониби муассисаҳои илмӣ бонуфузи дохилӣ (Академияи илмҳо, академияҳои соҳавӣ, қарорҳои Шӯрои олимони муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ) эътироф шуда бошад;

л) доштани на кам аз 10 мақолаи илмӣ, ки аз он се тоаш дар маҷаллаҳои, ки онро Комиссияи олии аттестатсионии Федератсияи Русия эътироф намудааст ва яктоаш бо забони англисӣ дар хориҷи кишвар ба чоп расида бошад;

м) иштироки довталаб дар на кам аз 10 Конференсияи ҷумҳуриявӣ ва 1 Конференсияи байналмилалӣ ё минтақавӣ;

5. Ҳамаи асноди дар банди 4 омада бояд ба таври расмӣ тасдиқ карда шуда бошанд;

Маълумоти иловагиро во-баста ба талаботи озмун метавонед аз суроғаи зерин дастрас намоед:

– **шаҳри Душанбе, кӯчаи Спортивная-6;**

– **телефон барои тамос (+37) 2360117, 2351953, 2363726, 2364266**

– **www.youth.tj; email: kjvs.1997@mail.ru, shokhzod.rakhimov@mail.ru**

Эзоҳ: Ҳуҷҷатҳои нопурра ё қисман пешниҳодгардида ба озмун қабул карда наме-шаванд.

ТАЪЗИЯ

Кормандони бахши хоҷагидорӣ ва маъмурии донишгоҳ ба коменданти хобгоҳи рақами 3 Воҳидов Рустам Сафарович бинобар даргузашти ПАДАРАШ ҲАМДАРДИИ АМИҚ ИЗҲОР МЕНАМОЯНД.

**САРМУҲАРРИР:
МАҲМАДНАЗАР
МАЗИЁЕВ**

ҲАЙАТИ МУШОВАРА:

Гулзода М. Қ. - ректори ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино;
Ибодов С.Т. - муовини ректор оид ба таълим;
Юсуфӣ С.Ҷ. - муовини ректор оид ба илм ва нашрия;
Қобилов Қ.Қ. - муовини ректор оид ба муолиҷа;
Қурбонбекова П.Қ. - муовини ректор оид ба тарбия ва фарҳанг;
Ҳокимов Т.З. - муовини ректор оид ба корҳои хоҷагии маъмурӣ;
Носиров Қ.Н. - мудири шӯъбаи таҳлил, назорат ва робита бо ҷомеа;
Расулов С.М. - мудири шӯъбаи иттилоот ва нашрия;

**Хуруфчин: Алишер
Таррох: Комрон У.
Мусахҳах: Таманно**

**Дар матбааи «Мега Принт»
ба таъ расидааст.**